

Utorok 29. týždňa Lk 12,13-21

Vzťah k hmotným veciam

Po čom v súčasnosti najviac túžim? Nedávam tomu prednosť pred Ježišom? Aký mám vzťah k hmotným veciam? Ako užívam materiálne veci?

Ježiš sa pýta: „**A čo si nahromadil, čie bude?**“ (Lk 12,20)

Vzťah k hmotným i duchovným veciam rozhoduje o priateľstve s Bohom. Človek si má podmaniť svet, ale nestáť sa otrokom stvorených vecí.

Lakomstvo či túžba po moci zabíja Boha v nás. Nesmieme zabudnúť, že máme byť vždy pripravený na stretnutie s Bohom – Sudcom. Všetko hmotné, ale i tituly, postavenie, moc i slávu čo sme si na zemi získali, po smrti čie bude? Dostali sme mnoho darov, zdravie, rozum, šikovnosť, nadanie, ale na získanie zásluh pre nebo a nie len pre svet. Boh nám nezakazuje mať, vlastniť, získavať, ale všetko čestne a rovnako čestne užívať. Využiť všetko na oslavu Boha a spásu duše.

Ten čo má málo môže mať zlý vzťah aj k tomu málu. Kto má mnoho, môže mať dobrý vzťah k mnohému. Budovať Ježišom doporučený postoj k veciam, ktorý nás urobí bohatými pred Bohom.

Návrh na osvojenie si: Prehodnotím vzťah už ku svojim túžbam po veciach.

Streda 29. týždňa Lk 12,39-48

Mnoho

Čo všetko som dostal v poslednom čase od Boha? Je toho mnoho? Ako reagujem na dary ktoré dostávam od Pána Boha? Čo všetko mi zveril Boh? Čo si o tom myslím?

Ježiš pripomína: „**Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať. A komu sa veľa zverilo, od toho sa bude viac žiadať.**“ (Lk 12,48)

Boh vo svojej láske každému primerane nadelil zo svojich darov. Nik nedostal menej a nik viac. Boh je spravodlivý. Keď sa Ježiš sám nazýva zlodejom, chce tým povedať, aby som bol hospodár, ktorý bdie nad zverenými hodnotami. Pretože on príde. Od hospodára právom žiada, aby bol múdry, opatrný, čestný, vždy plnil vôľu pána.

Byť zodpovedný je povinnosť. Kto takým bude vo chvíli príchodu pána, bude odmenený. Boh je štedrý darcom k verným. Nečestnosť a nezodpovednosť za zverené spravodlivý Boh spravodlivo potrestá.

Žiť s pocitom zodpovednosti, že som veľa dostal a bude sa odo mňa aj mnoho žiadať, je posilou. Boh ma neobmedzuje. Boh sa nemýli. Ako dobre, že je Pán Boh!

Návrh na osvojenie si: Spytovanie svedomia k jednotlivým darom.

Štvrtok 29. týždňa Lk 12,49-53

Oheň vrhnutý na zem

Čo rozumiem pri slovách: krstné povinnosti? Mal som už pre žitý krst ťažkosti? Som človek milosti, pravdy a lásky?

Ježiš povedal: „*Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!*“ (Lk 12,49)

Krstom sme boli nielen začlenený do Cirkvi, ale i vyzvaný žiť, horieť pre Krista.

Život po krste vyžaduje žiť životom milosti, pravdy a lásky. Nikdy nie horieť vášňami ako pýcha, lakomstvo, zmyselnosť... Oheň Krista, oheň krstu spaľuje a tak je tvorivý.

Z takéhoto ohňa sa rodí večný život. Je to oslovenie robiť všetko s nadšením a verne ako je to len možné. Horme intenzívne! Plňme si svoje povinnosti verne a čestne. Kto “horí”, ten vkladá seba do toho, čo robí, aby nedával len zbytky Bohu či bližným, ale aby dal niečo “zo seba” svojmu okoliu, vlasti, spoločenstvu, Cirkvi.

Spaľovať sa pre pravdu a lásku je nielen povinnosť, ale i nádej na odmenu od Boha. Spáliť sa v činnosti milej Bohu je česť, povinnosť, zodpovednosť. Nič nepodceňovať, neodkladať, nezvalovať na druhých,... ale naopak veci dotiahnuť do konca, pomôcť i druhým, očakáva odo mňa sám Ježiš.

Návrh na osvojenie si: V čom horím a v čom ešte nie. Čo urobím?

Piatok 29. týždňa Lk 12,54-59

Prítomný čas

Čím sa viac zaoberám: čo bolo, čo bude a čo prežívam? Prečo? Aké mám skúsenosti s prežívaním prítomnosti Božej?

Ježiš napomína: „*Pokrytci, vzhľad neba a zeme viete vykladať; ako to, že terajší čas vyložiť neviete?*“ (Lk 12,56)

Život sa nedá, nemôže zopakovať. Reparát je nemožný. Je náročné a zodpovedné, teda záväzné splniť všetko čo Boh právom žiada. Stvorený sme na Boží obraz a tak máme rozum a slobodnú vôľu. V sile Ducha Svätého máme poznať znamenia svojho času. Miesto kde žijem, ľudia s ktorými sa stretávam, udalosti ktorých som svedkom, a iné sú znamením ktoré mám využiť k spásu.

Nám sa dať a sám sa mám vychovávať a viesť. Každý okamih, sekunda, hodina a deň sú darom od Boha. Dar sa ma prijať s vdáčnosťou. Čím väčší dar, tým väčšia zodpovednosť. Prítomný okamih je najväčší dar. Za to čo bolo poďakujeme, odprosme. O to čo bude prosme. Prítomný čas žime naplno s Bohom.

Nikdy nie sme sami. V láske Ducha Svätého žime v láske, pravde a spravodlivosti s bratmi a sestrami. Často obracajme duchovný zrak k našim vzorom anjelom a svätým.

Návrh na osvojenie si: Intenzívne prežiť deň v prítomnosti Božej.

Sobota 29. týždňa Lk 13,1-9

Kajúcnosť

Aký postoj mám ku kajúcnosti? Ako prejavujem kajúcnosť? Ktoré skutky kajúcnosti nám vyskúšané, osvedčené? Prečo?

Ježiš reaguje na správu o masakre Piláta na Galilejčanoch: „***Ak sa nebudete kajat', všetci podobne zahyniete.***“ (Lk 13,3)

Ježiš žiada robiť pokánie. Dotýka sa to každého. Kajúcnosť je potrebná každému, pretože Boh nás volá, aby sme boli svätí. Život je ako strom. Načo je strom, keď nerodí ovocie? Načo som ja na svete?

Kajúcnosť sa má dotknúť vrcholu nášho ja. Zmäkčilosť, ústupčivosť, odkladanie, nie sú ovocím kajúcnosti. Trpezlivosť, vytrvalosť, poznanie reality vecí pomáhajú osvojiť si prostriedky skôr a jasnejšie nájsť ovocie kajúcnosti. Stála kajúcnosť má svoje čaro. Práca na sebe v duchu kajúcnosti odkrýva pravý pohľad na hodnoty ktoré mimo kajúcnosti sú nepoznané. Kajúcnosť pomáha rásť v poznaní Boha, ktorý je láska. Vedome a dobrovoľne zvolená kajúcnosť prebúdzá nové možnosti milovať Boha nadovšetko. Kajúcnosť má chuť ovocia, ktoré nielen vie nasýtiť hladnú dušu i telo, ale vie spôsobiť radosť, zážitok ktorý vie primerane obohatiť.

Konať v duchu kajúcnosti za seba i iných, i zomrelých, prináša Božiu odmenu v miere ktorá vysoko prevýši naše skutky, pretože Boh nás miluje.

Návrh na osvojenie si: Za ktorý svoj čin a čo vykonám v duchu kajúcnosti?